

Είτε η θεά Αθηνά τους έβαλε την ιδέα είτε ήταν ο Οδυσσέας που το σκέφτηκε: Να φτιάξουν ένα τεράστιο ξύλινο άλογο και να κρυφτούν κάποιιο μέσα του, ενώ οι υπόλοιποι να έκαναν πως έφευγαν από την Τροία. Αν οι Τρώες κατάπιναν το δόλωμα, τη νύχτα θα έβγαιναν από την κοιλιά του αλόγου οι κρυμμένοι και θα άνοιγαν τις πύλες της Τροίας να μπουν οι απ' έξω. Έτσι, η Τροία θα έπεφτε εύκολα και χωρίς να είναι ανάγκη οι Αχαιοί να σκαρφαλώνουν στα τείχη της.

Το είπαν Δούρειο Ίππο κι έμεινε περίφημος ανά τους αιώνες. Ακόμα και ως έκφραση σημαίνει αυτό που αργότερα εννοούσαν με την «πέμπτη φάλαγγα», την δράση στα μετόπισθεν του εχθρού ή την επιτυχία ενός σκοπού με δόλο. Η λέξη «δούρειος» προέρχεται από το δόρυ και ακριβώς σημαίνει «ξύλινος». Δεν έχει σχέση με το δώρο, όπως πολλοί την παρερμήνευσαν. Και ο Δούρειος Ίππος άρχισε να κατασκευάζεται πριν ακόμα να κλαπεί το Παλλάδιο. Είτε η Αθηνά διέταξε είτε οι Αχαιοί έκριναν έτσι, κατασκευαστής του Δούρειου Ίππου ορίστηκε ο Επειός, ο γιος του Πανοπέα.

Ο Επειός ήταν ένας άσημος Αχαιός, άχρηστος στον πόλεμο καθώς ήταν δειλός («Επειού δειλότερος», ανέφεραν στην αρχαιότητα για να χαρακτηρίσουν ένα πολύ φοβητσιάρη) αλλά αποδείχτηκε σπουδαίος μηχανικός και γλύπτης. Δικό του ήταν το ξόανο του Ερμή στο Άργος. Ως να έρθει η ώρα να δείξει την αξία του, οι λοιποί βασιλιάδες τον χρησιμοποιούσαν για να τους κουβαλά νερό ή να μαγειρεύει για το στράτευμα.

Όσο να κλαπεί το Παλλάδιο, ο Δούρειος Ίππος ήταν έτοιμος. Τεράστιος, με κρυφά ανοίγματα, χωρούσε στην κοιλιά του, κατά την Μικρή Ιλιάδα, τρεις χιλιάδες οπλισμένους άνδρες. Όχι τρεις χιλιάδες αλλά μόλις εκατό, υποστήριξε ο Στησίχορος. Ακριβώς τους μισούς, έγραψε ο Απολλόδωρος: Πενήντα. Σε δώδεκα τους υπολόγισε ο κατοπινός Ευστάθιος.

Στα πλευρά του αλόγου είχε χαραχτεί η επιγραφή: «Έλληνες Αθηνά χαριστήριον». Αυτή, για να πεισθούν οι Τρώες να μπάσουν το άλογο στην πόλη. Την ορισμένη νύχτα, ο Οδυσσέας διάλεξε εκείνους που θα τον συντρόφευαν και θα χώνονταν στην κούφια κοιλιά του. Ανάμεσά τους ήταν και ο κολλητός του Διομήδης, ο κατασκευαστής του αλόγου, Επειός, οι απαραίτητοι νεοαφιχθέντες Νεοπτόλεμος και Φιλοκτήτης καθώς και οι Ιδομενέας, Μηριόνης, Σθένελος, Τεύκρος, Θρασυμήδης, Εύμηλος, Θόας, Ευρύπυλος και ο Αίαντας ο μικρός. Κατ' άλλους και οι Αθηναίοι Ακάμας και Δημοφώντας ή μόνο ο πρώτος).

Δεκαέξι, μόνο αυτοί.

Την ίδια εκείνη νύχτα, οι Αχαιοί έβαλαν φωτιά στο στρατόπεδό τους, μπήκαν στα πλοία και απέπλευσαν. Ξανοίχτηκαν στο πέλαγος αλλ' όταν απομακρύνθηκαν αρκετά άλλαξαν ρότα και έπιασαν στην Τένεδο. Σκοποί που τοποθετήθηκαν σε ύψωμα, μπορούσαν να βλέπουν την Τροία χωρίς να φαίνονται.

Πίσω στην Τροία είχε μείνει ο Σίνωνας, σύντροφος του Οδυσσέα, καλά δασκαλεμένος. Είχε κρυφτεί στην παραλία, σε μέρος όπου σίγουρα θα τον ανακάλυπταν. Και είχε δαρθεί από τους συντρόφους του, ώστε να φαίνονται σημάδια στο κορμί του, όπως έγινε με τον Οδυσσέα λίγο πριν να μπει κατάσκοπος στην Τροία. Του Σίνωνα ο ρόλος ήταν διαφορετικός.

(τελευταία επεξεργασία, 19 Μαρτίου 2022)